

7. תלמוד ירושלמי ביכורים ג, ב

מתניתין: "כיצד מעלין את הביכורים? כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד ולנין ברחובה של עיר ולא היו נכנסים לבתים..."
גמ': "וילינו בבית הכנסת? תני רבי חלפתא בן שאול: מפני אוהל הטומאה".

8. תלמוד ירושלמי ראש השנה א, ג

"אמר רבי סימון כתיב כי מי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים וגוי רבי חמא בי רבי חנינה ורבי הושעיה חד אמר אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחים זקנם ואוכלין ושותין ושמים יודעין שהקב"ה עושי להן ניסים"

9. תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה א, ג

"אמר רבי לוי: והוא ישפוט תבל בצדק ידין לאומים במישרים. הקב"ה דן את ישראל ביום בשעה שהן עסוקין במצות ואת האומות בלילה בשעה שהן בטילין מן העבירות. שמואל אמר: מי שהוא דן את ישראל הוא דן את האומות. מה מקיים שמואל ידין לאומים במישרים? דן ככשירים שבהן - מזכיר להם מעשה יתרו מזכיר להן מעשה רחב הזונה".

10. תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה א, ג

"א"ר סימון: כתיב: 'רבות עשית אתה ה' אלקיי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו'. מאמר זה מומחש על ידי אמוראים שונים: אמר ר' לוי: למלך שהיה לו אורלוגין (שעון) כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר ר' יוסה בר חנינה: למלך שהיה לו שומרה (סוכת שמירה) כיון שעמד בנו מסרה לו. אמר ר' יצחק: למלך שהיו לו אוצרות, כיון שעמד בנו מסרה לו. ורבנן אמרי: לרופא שהיה לו נרתיק של רפואות כיון שעמד בנו מסרם לו".

הרב דוד, כהן, הנזיר - "יש הבדל בין החיים הטבעיים, הבריאים, של העם בארץ, ובין חייו בגלות, שם נגזר עליו פחד יומם ולילה, פחד מכל עלה נידף, הפחד גורם לאדם לחשוד בכל דבר, אפילו בעצמו, הוא מגדיר את עצמו על פי זולתו, ומדגיש ביחסו לא-לוהיו את היראה וההתבטלות. אלה שמרו על היהדות שנים רבות, אבל הן גם הסיבה להתגברות הכפירה היום. אנו מתקרבים אל 'העתיד לבוא' האדם משתחרר ולומד לבטא את עצמו, יותר ויותר קשה לו לקבל מרות של זולתו. עכשיו 'עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו', עם ישראל חוזר אל הארץ והוא יכול להאמין בעצמו, בטבעו הישר. בעת הזאת אסור להסתפק בבינוניות, אסור לפחד. צריך לחשוב מחשבות גדולות, רחבות ומקיפות עולם, לשאת עיניים אל האור ולהתעלות עד אין קץ!"